

Sergej CHUDIJEV - Britská sekta kastrátů jako podobenství a projev dnešní neoliberální kultury

Britský deník *The Mail* v neděli uvedl, že v nemocnici University College v Londýně je více než 600 dětí a dospívajících (a dalších 200 v jiné nemocnici v Leedsu) vystaveno takzvaným „blokátorům puberty“, tedy lékům, které mají zabránit přirozeným procesům pohlavního zrání v těle a připravit takzvanou „operaci pro změnu pohlaví“, která podle současného britského práva může být provedena nejdříve v 18 letech.

Je to způsobeno tím, že děti trpí tzv. genderovou dystopií, tedy poruchou, při níž se člověk vztahuje k opačnému pohlaví a je hluboce frustrován vlastním tělem.

Tento stav je dávno znám - projevuje se v raném dětství. Odborníci tento stav zkoumají, ve většině případů přejde během dospívání dítěte. To znamená, že by se většina z těchto dětí mohla stát běžnými lidmi s normálním vztahem k vlastnímu tělu.



Opravdu proti tomu nikdo neprotestuje?, ptá se zmatený čtenář. Nelze říci, že nikdo. Některé opatrné námitky vyjadřují lékaři, političtí aktivisté, zástupci organizací, jež sdružují rodiče, kteří vyrůstají s dětmi s rodovou dystopií. Například Mary Douglasová, mluvčí Grassroots Conservatives říká: „*Adolescence je období, kdy je člověk zmatený, a toho je sexuální orientace důležitou součástí. V této chvíli by bylo nerozumné používat tak silné léky*“.

Nicméně nepochybně převažují ti, kdo prosazují takové „terapie“. Přičemž pokud dříve nezačínala před šestnáctým rokem, nyní se podle novin stává, že se jim mnoho dětí podrobuje méně než v deseti letech.

V kontextu liberální ideologie je to vnímáno jako něco zcela normálního.

Jenže jak by to vypadalo, kdyby se stejné věci odehrávaly v jiném ideologickém kontextu?

Zkusme se opravdu zamyslet - kdyby byly děti s rodovou dystopií stimulovány hormony a připravovaly se na odříznutí všech nadbytečných orgánů nikoliv liberály, nýbrž lidmi jiných názorů? Jak by to vypadalo?

Představme si, že by v anglicky mluvícím světě, například někde v „biblickém pásu“, kazatel zamával Biblí a překroutil některé biblické fragmenty, například známou báseň o eunuších/kastrátech. A poté by prohlásil, že děti s genderovou dystopií patří mezi zvláštní vyvolence Boží, a proto měly podléhat lidem zvaným *puberty blockers* - a připravit se na posvátných obřad „změny pohlaví“, neboť to je vůle Boží. Neomezil by se na pouhá slova, naopak, začal by vše uskutečňovat s dětmi následovníků

jeho kultu, přičemž s plným souhlasem rodičů vroucně věřících jeho nauce.

Jakou reakci bychom viděli? Tento kazatel by se ocitl na předních stranách liberální tiskoviny a komentáře by byly zcela předvídatelné: „Ti křesťané jsou opravdu šílení! A k tomuto šílenství je vede právě náboženství! Úřady musí okamžitě zasáhnout, aby zachránily děti před vlivem tohoto monstrózního křesťanského fanatika!“

Reakce náboženských kruhů je také předvídatelná: naprosto všechna křesťanská společenství by považovala takového kazatele za monstrózního kacíře a také by vyzývaly světské úřady, aby rozhodně zabránily jeho činnosti.

Něco podobného však má paralelu v minulosti.

V Rusku fungovala poměrně známá sekta skopců, neboli kastrátů. Falešní učitelé této sekty tvrdili, že slova evangelia o eunuších, kteří se sami sebe zřekli pro nebeské království, je třeba chápat nikoli tak, jak je chápe církev, tedy jako vyjádření náboženské poslání mnišství, nýbrž doslovně, tedy s absurdní přesností. Mysleli si, že k tomu, aby dosáhli Království Božího, stačí kastrace – a lákali ke kastraci i ostatní. Především mladé lidi. Ti, kteří na následky operace zemřeli, byli považováni za světce, kteří si zvolili nejkratší cestu do nebe. Ti, kteří přežili, se stávali horlivými stoupenci sekty: člověk, který podstoupil natolik těžkou oběť, si nechce přiznat, že se zmýlil. Stát samozřejmě skopce krutě pronásledoval, jenže tato nákaza přešla do ilegality.

Na ruské skopce dnes nemáme nic než ponuré vzpomínky, jenže ve světě vzniklo bylo mnohem silnější hnutí, jehož přívrženci praktikují totéž – ale v kontextu absolutně sekulární ideologie.

Samozřejmě, že každá analogie je přibližná – skopci prováděli své operace za nehygienických podmínek a proto měli vysokou míru úmrtnosti, zatímco britští lékaři sterilizaci jistě pozorně sledují.

Existuje i další nesrovnalost – skopcovství bylo považováno za odporné a falešné učení, na které vzdělaná společnost nahlížela jako na nechutné, a které bylo pronásledováno státem. Současní kastráti dětí jsou zástupci dominantní ideologie ve svých zemích a fungují zcela legálně.

V náboženském světě jsou fanatici takového stupně zvrácenosti extrémisté a marginálové, kteří vyvolávají všeobecné odmítnutí; ve světě sekularismu a pokroku se jedná o zástupce převládajícího směru.

Samotná podstata činu se však za této situace nemění. Jednalo by se o vážné a zločinecké šílenství, pokud by ho spáchali náboženští fanatici. Zůstává takovým vážným a zločineckým šílenství i v případě, když se ho dopouštějí fanatici sekularističtí.

Autoři typu Richarda Dawkinse předstírají, že ponurá zvrácenost patří výhradně k doménám náboženských kultů a nevíra v boha je zárukou světla racionality. Bohužel zkušenosti ukazují, že tomu tak není. Nejšílenější ideologie, jako např. rasová teorie, a rozšířená praxe, jako jsou eugenika, genocidy nebo masové represe, byly charakteristické pro hnutí zcela světská, ba dokonce programově ateistická.

Ateistické kultury mohou být stejně ponuré a šílené, jako ty nejhroznější sekty. Na rozdíl od nich se však dnes značně rozmáhají, podmaní si celé státy a účinně potlačují (nebo marginalizují) jakoukoli opozici.

Když k tomu dojde, nesmíme se bát hovořit o očividném. Ne, nejedná se o znak pokroku a nevitězí zde filantropie. Jedná se o strašlivé, ponuré a zločinné šílenství. Stalo se všeobecně přijatým v některých rozvinutých a velkých zemích? Bohužel – podobné věci se stávaly i dávno předtím.

(překlad vlastní, upraveno)

Originál: Сергей Львович Худиев - Британская секта скопцов вышел 10. října 2017.

Zdroj: radonezh.ru

Autor: Sergej Chudijev